

Nr 62.

Av herr **Osvald**, *angående e. o. museiassistenten vid naturhistoriska riksmuseet Herman Perssons uppflyttning i lönegrad.*

E. o. museiassistenten vid naturhistoriska riksmuseet fil. dr Herman Persson, född 1893 och sålunda i år 61 år gammal, arbetar sedan sammanlagt 15 år på museets paleobotaniska avdelning. Först 1947, vid 53 års ålder, kunde han beredas en extra ordinarie anställning vid museet. Han hade då med stora upppoffringar gjort museet verkligt betydelsefulla tjänster och i sitt fack skapat sig en ställning bland de främsta. Vid museet hade då på många år icke funnits någon annan som skötte dess omfattande mossherbarium, ett av världens två främsta. Genom en rik och betydelsefull produktion hade dr Persson dokumenterat sina omfattande och djupa kunskaper. Han har också år 1945 av Upsala universitet promoverats till filosofie hedersdoktor. Världsauktoriteten på levermossor, professor Karl Müller i Freiburg, skrev vid ett senare tillfälle att "Riksmuseet kan vara stolt över att ha en sådan kraft i sin tjänst, ty det finns knappast något annat museum i Europa, som kan räkna med en så god mosskännare i sin medarbetarstab".

Dr Persson sökte 1951 den förbättrade ställning, som en ordinarie museiassistentbefattning (numera = intendentbefattning) vid samma institution skulle ha inneburit för honom och som han enligt samstämmiga vittnesbörd av avdelningens föreståndare och inspektorer väl förtjänat. Institutionen omfattar emellertid såväl fossila växter som nutida arkegoniater, den grupp av växtriket dit mossorna höra. Av de båda vetenskapliga befattningar (utöver föreståndarbefattningen), som institutionen förfogar över, är e. o. museiassistentbefattningen (den mindre väl avlönade befattning som dr Persson nu innehar) genom Kungl. Maj:ts brev begränsad till arkegoniaterna. Det blev därför icke möjligt att överflytta honom till den bättre avlönade anställningen, som i stället måste besättas med en paleobotanist. Dr Persson blev sålunda utan befordringsmöjlighet och kan icke heller under sina återstående fem tjänstår påräkna någon dylik, ehuru han i realiteten är souschef för institutionens samlingar av recenta växter, ett herbarium på inemot en miljon exemplar med omfattande internationella förbindelser. Avdelningens föreståndare säger i ett yttrande 1951: "Det måste anses egendomligt att vid riksmuseet en botanist, som koncentrerar sig på den synnerligen viktiga arkegoniatforskningen, är helt utestängd från befordran ens till en så måttligt

avlönad tjänst som assistent (numera = intendent) medan sådana befordringsmöjligheter ligga fritt till inom varje annat område av botaniken som är företrätt på museet. Även en världsauktoritet inom arkegoniatforskningen kan vid det svenska centralmuseet icke ges en bättre ställning än den dåligt avlönade amanuensens (numera = e. o. musei-assistentens).”

Dr Perssons löneställning, redan tidigare ett i fackkretsar allmänt iakttaget missförhållande, blev en än mera utpräglad orättvisa, då den 1 januari 1953 de ordinarie museiassistenterna uppflyttades till lönegrad Ce 29 med intendents titel medan han kvarstår i Ce 25. Två likalydande motioner om reglering av denna angelägna lönefråga väcktes i januari 1952 inom första kammaren av herr Björck (I: 264) och inom andra kammaren av herr Håstad (II: 372), men då yrkande om uppflyttning av den i motionerna avsedda tjänsten (som då ännu var amanuensjänst) icke ingick i anslagsäskandena för museet för budgetåret 1952/53 fann statsutskottet sig icke böra biträda det framställda yrkandet (statsutskottets utlåtande 1952/8, s 12). I sina petita för 1953/54 har museet anhållit om lönetillägg för dr Persson enligt ovanstående och framhållit det angelägna i att så sker, men detta äskande har icke föranlett någon åtgärd.

Likalydande motioner väcktes då ånyo, i januari 1953, inom första kammaren av herr Björck (I: 128) och i andra kammaren av herr Håstad (II: 338) men föranledde ingen åtgärd. Så gjorde icke heller museets förnyade framställning i dess petita för 1954/55; framställningen i fråga hade dock tillstyrkts av Vetenskapsakademien.

Då det i nuvarande statsfinansiella läge knappast kan bli tal om att åvägabringa en permanent lösning av denna fråga, men det samtidigt är en trängande angelägenhet att på något sätt kompensera dr Persson för hans mångåriga, uppoffrande och för museet synnerligen viktiga verksamhet synes det mig skäligt att dr Persson tillerkännes mellanskillnaden mellan hans nuvarande lön och den som tillkommer en intendent och att han således uppflyttas från lönegrad Ce 25: 26 till Ce 29: 29 och att anslaget till löner vid museet i fråga höjes i motsvarande mån.

På grund av vad jag här anfört tillåter jag mig hemställa,

att riksdagen må besluta att e. o. museiassistenten vid riksmuseet fil. dr Herman Persson från den 1 juli 1954 uppflyttas till lönegrad Ce 29 med titeln intendent och att anslaget till löner vid museet i fråga höjes med 2 820 kr.

Stockholm den 22 januari 1954.

Hugo Oswald.